

அத்தியாயம் 7

ஒப்புரவாகுத-ன் மத்தியஸ்தர் “மனுஷ குமாரன்”

இந்த நாமம் எதை அர்த்தப்படுத்தவில்லை-எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது-அதன் கீர்த்தி விவாதத்திற் கிடமில்லாதது, வேறு யாராலும் உரிமைகொண்டாட முடியாதது-உலகத்தின் பார்வையில் மனுஷ குமாரன்-பிலாத்துவின் கருத்து-ரூசோவின் கருத்து-நெப்போ-யனின் கருத்து-“நாம் விரும்பத்தக்க ரூபம் அவரிடத்தி-ல்லை,” “அவருடைய முகப்பார்வை அந்தக்கேடு அடைந்தது” என்ற வசனங்களின் உட்பொருள்-“பதினாயிரம் பேர்களில் சிறந்தவர்:”-“அவர் முற்றிலும் அழகுள்ளவர்.”

ந மது கர்த்தருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அநேக சிறப்புப் பெயர்களில் அவரே அதிகமாக பயன்படுத்திய பெயர் “மனுஷ குமாரன்” என்பதுதான். சிலர் இதை, அவர் யோசேப்பின் குமாரனாக இருந்ததினால் மனுஷ குமாரன் என்கிற சலுகையைப் பெறுவதாக நினைக்கிறார்கள். அது தவறு. கிறிஸ்து எக்காலத்திலும் யோசேப்பை தனது தகப்பனார் என்று கூறிக் கொள்ளவில்லை. மாறாக, தனக்குத்தானே அவர் இந்த சிறப்புப் பெயரைத் தெரிந்து கொண்டதற்குக் காரணம், தம்முடைய பூமிக்குரிய ஜீவியத்தை குறிப்பதாக மட்டுமல்லாமல், தற்போது அவர் இருக்கின்ற நிலைமையையும், மகிமையையும் குறிப்பதாக உள்ளது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இந்த அடிப்படையை சிலர் பற்றிக் கொண்டிருப்பதால், அவர் பரலோகத்திலும் மனிதனாக இருக்கிறார் என நினைக்கின்றனர். இன்னும் அவர் மனித சபாவத்தைக் கொண்டுள்ளார் என்றும் நினைக்கின்றனர். “மனித குமாரன்” என்ற

சொற்றொடர் தேவையில்லாமல் காரணமின்றி தவறாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பதை பின்னால் விரிவாக எடுத்துரைக்க முயன்றிருக்கிறோம். அதே வேளையில் இப்படிப்பட்ட கருத்து முழு வேதாகம கருத்துடன் சிறிதும் இசைவாக இல்லையென்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நமது கர்த்தரின் தாழ்மையான மனுஷ குமாரன் நிலைமை நிரந்தரமானதல்ல, மனித மீறுதலுக்கு நீதியைச் சரிக்கட்டி மனுக்குலத்தை மீட்பதற்காக மட்டுமே இந்த மனுஷ குமாரன் நிலைமைக்கு வந்தார். இதனிமித்தம் பிதாவினிடத்தில் அவரது விசுவாசத்தை நிரூபித்ததினாலே அவர் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான நிலைமைக்கு உயர்த்தப்பட்டார். உலகமுண்டாவதற்கு முன்பதாகவே அவர் இருந்த மகிமைக்கு மாத்திரமல்ல, அதற்கும் மேலான மகிமைக்கு அதாவது, தூதர்கள், துரைத்தனங்கள், அதிகாரங்கள் ஆகியவைகளுக்கு மேலாக - தெய்வீக சபாவத்திற்கு, வலது பாரிசத்திலுள்ள மேலான இடத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டார்.

கீழ்க்காணும் இந்த சொற்றொடரை நமது கர்த்தர் சில விசேஷ இடங்களில் உபயோகப்படுத்தியுள்ளார். அதைக் கூர்ந்து கவனிப்போமாக:

சுவிசேஷ்யுக அறுப்பு காலத்தில் “மனித குமாரன் தம்முடைய தூதர்களை அனுப்புவார்.” மத். 13:41

சுவிசேஷ்யுகத்தின் முடிவிலே அறுவடையின் போது “மனுஷ குமாரனுடைய பிரசன்னமும் இருக்கும்.” மத். 24:27,37

“மனித குமாரன் மகிமை பொருந்தினவராய் சகல பரிசுத்த தூதரோடும் கூட வரும்போது, தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருப்பார்.” மத். 25:31

“என்னைக் குறித்தும் என் வார்த்தைகளைக் குறித்தும் எவன் வெட்கப்படுவானோ அவனைக் குறித்து மனுஷகுமாரனும் தமது பிதாவின் மகிமை பொருந்தினவராய் பரிசுத்த தூதர்களோடும் வரும்போது வெட்கப்படுவார்.” மாற்கு 8:33

“மனுஷ குமாரன் தாம் முன்னிருந்த இடத்திற்கு ஏறிப் போகிறதை நீங்கள் காண்பீர்களானால் எப்படியிருக்கும்.” யோவா. 6:62

“பரலோகத்தி-ருந்திறங்கினவரும் பரலோகத்தி-ருக் கிறவருமான மனுஷ குமாரனையல்லாமல் பரலோகத்திற்கு ஏறினவன் ஒருவனுமில்லை.” (இவ்வசனத்தில் “பரலோகத்தி-ருக்கிறவருமான” என்ற சொற்றொடர் பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளி-ல்லை) - யோவா. 3:13.

மனித குமாரன் என்று சொல்லப்படுவது மகிமையுள்ள கர்த்தரைக் குறிப்பிடுவதாகவும், மனுஷனாகிய கிறிஸ்துவை குறிப்பிடுவதாகவும் உள்ளது. முன்பு தேவ பிரதிநிதியாக ஆவியின் சபாவத்தி-ருந்து அவர் பூமிக்கு வந்து மனித சாயல் எடுத்து மனிதனாகி தன்னைத்தானே ஈடுப-யாகக் கொடுத்தார் என்று வேதாகமம் அடையாளம் காண்பிக்கிறது. இந்த மேன்மையை யூதர்கள் அறியாததினால் அவர் “மனித குமாரன்” என்று சொல்லப்படுவது, யோசேப்பின் குமாரன் என்ற சாமான்ய நிலைமையை சொல்வதாக அமைந்துவிட்டது. அதன்படி அவர் ஒரு மனிதன் மூலமாக ஜீவன் பெற்ற சராசரி மனிதனாக காண்பிக்கிறது. இது அவர்கள் கேட்ட கீழ்க்கண்ட வினாவி-ருந்து அறிந்து கொள்கிறோம். “கிறிஸ்து என்றென்றைக்கும் இருக்கிறார் என்று வேதத்தில் சொல்-யதை நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம், அப்படியிருக்க மனுஷ குமாரன் உயர்த்தப்பட வேண்டியதென்று எப்படிச் சொல்லுகிறீர், இந்த மனுஷ குமாரன் யார்? என்றார்கள்.” (யோவா. 12:34) தானியேல் ஆகமத்தில் மனுஷ குமாரன் என்று சொல்-யிருப்பதை அறிந்திருந்த யூதர்கள், அவர்கள் நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்த மேசியாதான் என்று அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.

“இராத் தரிசனங்களிலே நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், இதோ, மனுஷ குமாரனுடைய சாயலான ஒருவர் வானத்து மேகங்களுடனே வந்தார்; அவர் நீண்ட ஆயுசுள்ளவர் இடம் மட்டும் வந்து, அவர் சமீபத்தில் கொண்டு வரப்பட்டார். சகல ஜனங்களும், ஜாதியாரும், பாஷைக்காரரும் அவரையே சேவிக்கும்படி, அவருக்குக் கர்த்தத்தவமும் மகிமையும் இராஜீகமும் கொடுக்கப் பட்டது. அவருடைய கர்த்தத்துவம் நீங்காத நித்திய கர்த்தத்துவமும் அவருடைய இராஜ்யம் அழியாததுமாய் இருக்கும்.” - தானி. 7:13-14 நமது ஆண்டவர் இதே விளக்கத்தையே தன்னுடைய

அடையாளமாக, வெளிப்படுத்தின ஆகமத்தில் 14:14-லும் தெளிவாக விளக்குகிறார். “மனுஷ குமாரனுக்கொப்பனவராய் தமது சிரசின் மேல் பொற்கிரீடத்தையும் தமது கையிலே கருக்குள்ள அரிவாளையுமுடைய ஒருவர் உட்கார்ந்திருக்கிறதைக் கண்டேன்.” சுவிசேஷ யுகத்தில் அறுப்பின் வேளையில் அறுப்பின் பணியை நிறைவேற்றுகிறவராய் காணப்படுவார்.

இந்த சிறப்புப் பெயர் யோசேப்பின் மகன் என்பதை குறிப்பிடவில்லை என்பது உறுதியானது. அவர் மனித சுபாவத்தை எடுத்ததின் நோக்கம் ப-யில் நிறைவேறியது. அவர் தற்போது உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியாயிருக்கிறார். (எபி. 2:9,16; 1பேது. 3:18; யோவா. 6:51; பி- 2:9) இருப்பினும் நமது கர்த்தர் ஏன் இந்த மனித குமாரன் என்ற அடைமொழியைத் தெரிந்து கொண்டார் என்ற வினா எழுகிறது. கர்த்தருடைய ஒவ்வொரு சிறப்பான அடைமொழியும் குறிப்பிட்ட காரண காரியத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது என்பதை நாம் நன்கறிவோம். அதுபோலவே மனித குமாரன் என்ற அடைமொழிக்கும் தகுந்த காரண காரியமிருக்குமல்லவா? அதை நாம் அறிய வேண்டாமா?

இந்த அடைமொழியை உபயோகப்படுத்துவதற்கு மிக முக்கியமான காரணமும் உண்டு. இந்த அடைமொழியானது மகா உன்னதமான மகிமை பொருந்தியது. எவ்வாறென்றால், அவர் பிதாவுக்கு விசுவாசமுள்ளவராக, கீழ்ப்படிந்தவராக, தேவனுடைய எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் ஒத்துழைப்பவராக சிலுவையின் மரண பரியந்தம் உண்மையுள்ளவராகி, மனுக்குலத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட மரணத்தின் மேலும் வெற்றி சிறந்தவராகி நிரந்தரமான நினைவின் சின்னமாக விளங்குகிறார். அதன் மூலமாகப் பெற்ற இந்த சிறப்புப் பெயர் எல்லா மகிமைக்கும் புகழ்ச்சிக்கும் வல்லமைக்கும் கண்ணியத்திற்கும் சிகரமான தெய்வீக சுபாவத்தை சுதந்தரிக்கக் காரணமாயிற்று. பிதாவின் ஒரே பேரான குமாரன், மனுக்குலத்தார், தூதர்கள் எல்லாருக்கும் முன்மாதிரியான ஒரு அடக்கத்தை, தாழ்மையை, கீழ்ப்படிதலை வெளிப்படுத்திக் காண்பித்தார். “மனித குமாரன்” என்ற சிறப்பு பெயரில் தெய்வீக திட்டமாகிய “தன்னைத் தான் உயர்த்துகிற எவனும் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னைத்தான் தாழ்த்துகிற எவனும் உயர்த்தப்படுவான்” என்கிற கொள்கையை

எல்லாரும் கற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பாகவும் இது அமைந்தது. தேவனால் போதிக்கப்பட்டவர்கள், தேவனைப் போற்றித் துதிக்க விரும்புகிறவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு “மனுஷ குமாரன்” என்ற சொற்றொடரை உபயோகிக்கும் போதெல்லாம் அது ஏராளமான போதனைப் படிப்பினைகளை உள்ளடக்கியதாகவும் விளங்குகிறது.

இதே ரீதியில்தான் நமது கர்த்தர் தாவீதின் வித்தாகவும், ஆபிரகாம், ஈசாக், யாக்கோபின் வித்தாகவும், அதே வேளையில் ஏவாள் மூலமாக ஆதாமின் வித்தாகவும் இருந்த போதிலும், நாம் ஏற்கனவே பார்த்த பிரகாரம் அவர் “மாசற்றவராகவும் பாவிசுக்கு விலகினவராகவும்” இருந்தார். “ஸ்திரீயின் வித்துக்கும்” சர்ப்பத்தின் வித்திற்கும் பகைமை உண்டு என்று கூறப்பட்டிருந்தாலும், ஏவாளிடம் ஆதாமைத் தவிர வேறு வித்து இருப்பதாக சொல்லப்படவில்லை. இதே பொருளிலே நமது கர்த்தரும் தாவீதின் வித்து என்று நினைப்பதும் பேசுவதும் சரியானதாக இருக்கும். இதேபோல ஏவாள் மூலமாக ஆதாமின் வித்து என்று நினைப்பதும் சரியானதே “மனுஷ குமாரன்” என்ற சிறப்புப் பெயருக்கு பின்னால் இந்த சிந்தனை இருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

ஆதாம் மனுக்குலத்திற்கு தலைவனாகவும், ஜீவனை கொடுப்பவராகவும் இருந்தாலும் தனது கீழ்ப்படியாமையினாலே பின்வரும் சந்ததிக்கு நித்திய ஜீவனை கொடுக்க இயலாமல் தோற்றுப்போனான். இருந்தபோதிலும் தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தின்படியே ஆதாமும் அவன் பின் சந்ததியாரும் மேசியாவினால் மீட்கப்பட்டு, அவர்கள் இழந்த யாவற்றையும் பெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆதாம் பூர்வீக முதல் மனிதனான படியினால், பூமியும் அதன் ஆட்சிப் பொறுப்பு யாவும் ஆதாமின் வசத்தில் இருந்தன. தீர்க்க தரிசனங்களில் ஆதாமைப் பற்றி குறிப்பு வருவதை கவனிப்போம்: “மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும், மனுஷகுமாரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கும் அவன் எம்மாத்திரம் என்கிறேன். நீர் அவனை தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவனாக்கினீர்; மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர், உம்முடைய கரத்தின் கிரியைகளின் மேல் நீர் அவனுக்கு ஆளுகை தந்து, சகலத்தையும் அவனுடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர். ஆடு மாடுகளெல்லாவற்றையும், காட்டு மிருகங்களையும்

ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், சமுத்திரத்து மச்சங்களையும் கடல்களில் சஞ்சரிக்கிறவைகளையும் அவனுடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர்.” - சங். 8:4-8.

ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினாலே, பூமியின் ஆளுகையும், சுதந்திரமும், உரிமையும் பறிபோயிற்று. மாபெரும் பாவ நிவாரண ப-யை கிறிஸ்து செய்ததால், ஆதாம் மட்டுமல்ல, முழு மனுக்குலமும் பாவம், சாபம், மரணத்தி-ருந்து மீட்கப்பட்டு விட்டது. நமது கர்த்தரைப் பற்றி, மீகா தீர்க்கதரிசியினால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்டது: “மந்தையின் துருக்கமே, சீயோன் குமாரத்தியின் அரணே, முந்தின ஆளுகை உன்னிடத்தில் வரும்.” (மீகா. 4:8) தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, உலகின் நம்பிக்கை ஆதாமின் வாரிசாகவும், ஆபிரகாமின் மாபெரும் குமாரனாகவும், தாவீதின் மாபெரும் குமாரனாகவும், மரியாளின் மாபெரும் குமாரனாகவும் இருக்கிற கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையின் மேல் விழுந்தது என்று நாம் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட குமாரனுடைய ஜீவன், மானிடர்களாகிய ஆதாம், ஆபிரகாம், தாவீது, மரியாளர் ஆகியோர் மூலமாக வந்ததாக அர்த்தம் கொள்ளக்கூடாது. தெய்வீக திட்டத்தின்படி, ஒரு மருமகன் குடும்பத்தில் ஒருவராக கருதப்படுவார் என்பதும், அவர் இழந்து போனதை மீட்க உரிமை பெற்றவர் என்பதும், நாம் ஏற்கனவே அறிந்ததாகும். பூமிக்குரிய பெற்றோர்கள் மூலமாக கிறிஸ்து பிறந்ததாகக் கருதப்பட்டாலும், பூமிக்குரிய மாம்சம், இரத்தம் ஆகியவைகளைக் கொண்ட சரீரத்தை மட்டுமே பூமிக்குரிய பெற்றோர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். ஆனால் அவருடைய ஜீவன் பிதாவினால் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் ஆதியில் தேவ பிரதிநிதியாக இருந்த லோகோஸ் என அறியப்பட்டவர்.

இந்தப் பாடத்தைப் பற்றி நாம் எவ்வளவாய் ஆராய்கிறோமோ, அவ்வளவாய் அந்த மனித குமாரன் என்கிற பட்டம் அவருக்கு எவ்வளவு பொருத்தமாய் இருக்கிறது என்பதை அறிவோம். கிரேக்க மொழி சொல்லாட்சியும், மனித குமாரன் என்கிற சொற்றொடரின் மேன்மையும், இந்த மனித குமாரன் என்று வருகின்ற இடங்களையும், இதுவரை பார்த்த வசனங்களில் இந்த சொற்றொடரின் மகிமையை வ-யுறுத்தி நிரூபித்துக் காண்பிப்பதாக அமைந்துள்ளது. “மனித குமாரன்” என்ற சொற்றொடரை இயேசு

கிறிஸ்து பலவிடங்களில் வ-யுறுத்தி உபயோகித்திருந்தாலும், அதன் சிறப்பு ஆங்கில மொழியில் அவ்வளவு தெளிவாக இல்லை. எனவே, அந்த இரண்டு கிரேக்கச் சொல்லையும் சிந்திப்பது அவசியம். இதை சரியான ஆங்கிலத்தில் சொல்லவேண்டுமானால், “The son of the man” என்பதாகும். இப்படிச் சுட்டிக்காட்டும் “the” என்ற சொல்-னுடைய மேன்மை வெறும் சுட்டிக் காட்டுவதோடு நில்லாமல், “ஒரே மனிதனுடைய ஒரே குமாரன்” என்ற பொருளைத் தருகிறது. நமது கர்த்தரின் இந்தப் பட்டத்திற்குரிய உரிமையும், தகுதியும் பற்றிய எந்த சர்ச்சைக்கும் இடமில்லை. ஆதாம் ஒருவனே பரிபூரணமனிதனாக இருந்தான். தன்னை அவனது சந்ததியில் இணைத்துக் கொண்ட அந்த ஒரே குமாரனைத் தவிர மற்ற அனைவரும் (சந்ததி முழுவதும்) பரிபூரணத்தை இழந்திருந்தனர். அந்த குமாரன் தான் பெற்றிருந்த அனைத்தையும் இழந்து மீட்பராக வேண்டியிருந்தது. அவர் ஆதாமின் சந்ததியரை மீட்கும் வேலையில் இறங்கி, அவர்களை சாபத்தி-ருந்தும் மரணத்தி-ருந்தும் மீட்டிடுப்பதால், ஒரே மனிதனுடைய ஒரே குமாரன் என்ற பட்டம் சர்ச்சைக்கு இடமின்றி சட்டப்பூர்வமாக அவருக்கு உரியதாயிற்று.

“மனுஷ குமாரன்” என்ற அடைமொழி அவர் ஈடுப-செலுத்தி மீட்புப்பணியை நிறைவேற்றி முடிக்கும் வரையில்தான் பொருந்தும் என்பதில்லை. அதற்கும் மேலாக இந்த சுவிசேஷ யுகத்திலும் தன்னுடன் இந்த ஒப்புரவாகுத-ன் ஊழியத்தை செய்யப் போகிற உடன் ஊழியர்களையும் திரட்டி எல்லாவற்றையும் முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் வரை இந்தப் பெயர் பொருத்தமாயிருக்கும். அவருடைய ஆயிர வருட அரசாட்சிப் பணியிலும் இந்த அடைமொழி அவருக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது அவர் (உயர்த்தப்பட்டு மாற்றப்பட்ட) மனுஷ குமாரனாக “அவருக்கு சொந்த மானவர்கள் மீட்கப்படும்” வேலையை, இழந்ததை திரும்பக் கொடுக்கும் வேலையை செய்வார். எபே.1:14; ரூத். 4:1-10.

அவிசுவாசிகள் காண்கின்ற “மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசு”

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஞானத்தையும் கிருபையையும், அவர் “தேவனுடைய சகல பரிபூரணத்தாலும்

நிறைந்திருப்பதையும்” அவருடைய பக்தர்கள் மாத்திரமல்ல, அவர்களுடைய எதிரிகளும் சாமான்யர்களும் அறிந்திருந்தனர். அது மட்டுமல்ல, அவர் சாமான்ய மனிதர்களைவிட பல மடங்கு ஞானமுள்ளவராயிருந்ததையும் அறிந்திருந்தனர். “எல்லாரும் அவருக்கு நற்சாட்சி கொடுத்து, அவருடைய வாயி-ருந்து புறப்பட்ட கிருபையுள்ள வார்த்தைகளைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டனர்.” (லூக் . 4:22) மேலும் மற்ற மனிதர்களும் கூட “அந்த மனுஷன் பேசுகிறது போல ஒருவனும் ஒருக்காலும் பேசினதில்லை” (யோவா. 7:46) என்றார்கள். இயேசு கிறிஸ்து பிரபலமாவதை பொறுக்காத பரிசேயர், சதுசேயருடைய தூண்டுத-னால், கொலைவெறி கொண்ட யூத கும்பல் திரண்டு வந்தபோது, பிலாத்து, தன் வாழ்நாளில் கண்டிராத மிகப் பெருந்தன்மையுள்ள யூதனாகிய கிறிஸ்துவைக் கொல்ல விரும்பவில்லை. இயேசுவை குற்றம் சாட்டுபவர்கள் அவருடைய கனிவான முகத்தைக் கண்டாவது அவர்களுடைய வெறுப்பு விருப்பமாக மாறி தங்களது கொலை வெறியி-ருந்து மாறுவார்கள் என்று நினைத்து அவர்கள் முன் இயேசுவை நிறுத்தி, “இதோ, இந்த மனிதன்” என்று பிலாத்து கூறினான். இவ்விடம் கூறப்பட்டுள்ள “இதோ, இந்த மனிதன் என்ற சொற்றொடரில் காணப்படும் பொருள் பொதிந்த “கிரேக்க” சொல்-ன் ஆழத்தை வேறு எந்த மொழியிலும் மொழிபெயர்க்க முடியாது. நீங்கள் சிலுவையில் அறைந்து கொல்ல நினைக்கிற இந்த மனிதன் யூதர்களில் ஒருவன் மாத்திரமல்ல, யூதர்களுக்கெல்லாம் தலைசிறந்த யூதனும் மனிதர்களுக்கெல்லாம் தலைசிறந்தவனுமாவான் என்று கூறுவதுபோல், “இதோ இந்த மனிதன்” என்ற கூறினான். நமது கர்த்தருடைய மனிதத் தன்மையைப் பற்றி யோவான், “அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய் நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார். அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம். அது பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவருடைய மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாகவே இருந்தது” என்றார். யோவா. 1:14;19:5

அகில உலக மக்களும் கொண்டாடும் பிரஞ்சுக்காரராகிய ரூசோ, மனித குமாரனைப் பற்றியும் அவருடைய போதனைகளைப் பற்றியும் கூறிய அவருடைய கீழ்க்காணும் வார்த்தைகளை அனைவரும் அடிக்கடி எடுத்தாளுகின்றனர்.

“அகில உலக தத்துவ சாஸ்திரிகளின் ஆடம்பரமான நூல்களை, வேதாகம நற்செய்திகளோடு ஒப்பிடும்போது அவைகளெல்லாம் அற்பமும் குப்பையுமே! அவ்வளவு எளிமையும், உன்னதமான எழுத்துக்களை எந்த மனிதனாலும் எழுதக் கூடுமோ! மற்றவர்கள் சொல்லுகிறபடி கிறிஸ்துவினுடைய ஜீவன் சாதாரண மனிதனுடையதாய் இருக்க முடியுமா? அவருடைய வாழ்வில் பட்டம் பதவி வேண்டுமென்று பாய்ந்தோடுகிற பேராசையுள்ள மனிதனுடைய குணம் இருந்ததா?” அவருடைய குணம் எவ்வளவு மதுரமானவை! அவருடைய வழிகளெல்லாம் எவ்வளவு தூய்மையானவை! அவருடைய போதனைகளெல்லாம் எப்படி உள்ளத்தைத் தொடுகின்றதாயுள்ளது! அவருடைய இரத்தின சுருக்கமான கருத்துக்கள் எவ்வளவு உன்னதமானவை! அவருடைய வார்த்தையின் ஞானம் எவ்வளவு ஆழமானவை! ஏற்ற சமயத்தில் ஏற்ற வண்ணம் ஏற்றம் பெறும் வார்த்தைகளைச் சொல்லும் அவருடைய பாணிதான் என்னே! அவருடைய மறுமொழிகள் எவ்வளவு சிக்கலான கருகலான கேள்விகளுக்கும் பொருத்தமானதாக இருந்தது. அவருடைய பாடுகளின் சாம்ராஜ்யம் பரம பாரட்டுக்குரியது! அவருக்கு இணையாக எந்த மனிதனை, எந்த முனிவரை ஒப்பிடக்கூடும்? எத்தகைய சூழ்நிலையில் எப்படி நடப்பது என்பது எல்லாரையும் விட நன்கு தெரிந்தவர் யார்? எந்த பலவீனத்தையும் மேற்கொண்டு விளம்பரமின்றி அனைத்துலகத்திற்காகவும் பாடுபட்டு மரிக்கக் கூடியவர் யார்? எனது அருமை நண்பர்களே! எந்த மனிதனும் இப்படிப்பட்டவரை கதையில் கூட கற்பனையில் கூட காணமுடியாது. கிறிஸ்துவின் போதனையும் வாழ்க்கையும் இசைந்திருந்தது போல சாக்ரட்டீஸின் போதகமும் அவரது வாழ்க்கையும் இசைந்திருக்கவில்லை. அந்த யூதர்களோ இயேசுவின் குணத்தையோ மேன்மையையோ துளியும் அறிந்து கொள்ள இயலாத குருடராக இருந்தனர். நற்செய்திகள் நற்குண பண்பின் அடிப்படையிலும் சத்திய அடிப்படையிலும் எழுந்தவைகள். அவற்றை ஒருவரும் காப்பியடிக்க முடியாது. எல்லாவகையிலும் அவரைப் பின்பற்றி நடித்துக் காட்ட முயல்பவர்கள் கூட அவருடைய நற்குணங்களை அவ்வளவு சிறப்பாக நடித்துக் கூட காட்டமுடியாது.”

மனுஷ குமாரனைப் பற்றி நெப்போ-யன் போனபார்ட் சொன்ன புகழாரமாவது:

“ஆதியி-ருந்து அந்தம் வரை, இயேசு கிறிஸ்து மாறாதவராயிருந்தார். எப்பொழுதுமே எளிமையாகவும் மேன்மை தங்கினவராகவும் இருந்தார். முடிவில்லாத பெருந்தன்மையாளராகவும், முடிவில்லாத கட்டுப்பாடுள்ள வராகவும் இருந்தார். பொதுவான வாழ்வில் எல்லார் முன்னிலையிலும் அவர் பகிரங்கமாக ஜீவித்தாலும், ஒரு சிறிய தவறு கூட கண்டுபிடிக்க அவர் இடந்தரவில்லை. மிகுந்த சாந்தமும், கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய வேகமும், ஒருங்கிணைந்த அவருடைய ஒழுக்க சீலமும், விவேகத்துடன் ஐக்கியமாகி இருப்பதே நம்மை ஆச்சரியப்பட வைக்கிறது. அவருடைய பேச்சும், செயல்பாடும் ஒரே மாதிரியான பிரகாசத்துடன் வழிகாட்டுகிறதாகவும், மிகுந்த சாந்தமுள்ளதாகவும் எப்போதும் ஒரே சீரானதாகவும் விளங்கினது. பெருந்தன்மை தெய்வீகத் தன்மைக்கு சிறப்பம்சமாக அமைகிறது. உன்னத நோக்கத்திற்கு வேண்டிய அனைத்து அடிப்படைக் காரணமும் அவரிடம் ஐக்கியமாய் இருக்கும்போது, அவருக்கு நாம் என்னபெயர் சூட்டமுடியும்?

“எனக்கு மனிதர்களைப் பற்றியெல்லாம் நன்கு தெரியும், ஆனால் இயேசுவை எந்த மனிதரோடும் ஒப்பிடக் கூடிய நிலையில் அவர் இல்லை. அவரிடமிருந்த ஒவ்வொரு பண்பும் என்னை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்துகிறது. அவர் மெய்யாகவே தனித்தன்மையுடைய விசேஷ ஜீவியாய் இருந்தார். அவருடைய கருத்துக்கள் மற்றும் அவருடைய உறவாடும் உணர்வைத் தொடும் அனுபவங்கள், அவர் வெளிப்படுத்திய சத்தியங்கள், அவருடைய பேசும் திறன் ஆகிய யாவும் இயல்பான, மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டவை. அவருடைய பிறப்பு, வாழ்க்கை வரலாறு, அவருடைய கொள்கைகளின் ஆழம் ஆகியவை எந்த பிரச்சினைக்கும் முழுமையான தீர்வு உண்டாக்குவதாயும், எல்லாருக்கும் ஒரு நற்செய்தியாகவும் விளங்குகிறது. அவருடைய சுவிசேஷம், மனித அறிவுக்கு எட்டாத அவருடைய விசேஷ குணம், தோற்றம், பல நூற்றாண்டுகளாக பல ராஜ்யங்களையும் கவர்ந்த அவரது முன்னேற்றம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் என் புத்திக்கெட்டாத,

பிரம்மிக்கத்தக்க ஆழங் காணமுடியாத அதிசயமாக உள்ளது. இவைகளில் ஒன்றையாவது சாமான்ய மனிதனிடம் கண்டதில்லை. அவரை ஆராய நெருங்கிச் செல்லச் செல்ல, எல்லாம் ஒப்பிட முடியாதவைகளாகவே இருக்கின்றன. அவருடைய மாபெரும் குணாதிசயம் என்னுடைய சிந்தனையையே செய-ழக்கச் செய்துவிட்டது. நான் மிகச் சிறிய அளவே பிரதிப-க்கிறேன் - அந்த பிரதிப-ப்பு வீண். இன்னும் அநேக, புலப்படாத பண்புகள் ஏராளம்... ஏராளம் ... இது போன்ற ஒரு ஜீவியை எங்காவது காண்பிக்க முடியுமா என்று நான் சவால் விடுகிறேன்.”

ஆம், கட்டுக்கதையைப் பார்க்கிலும் சத்தியம் நூதனமானது. உன்னதமான ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருந்த பூரண நிலையில் இருந்த இயேசு அபூர்ண மனிதர்களை மீட்க வேண்டி அபூரண நிலைமைக்கு வந்தார். அவர் சாமான்ய மனிதருக்கு மேலானவர் அல்ல என்று அறியாமையினால் உலகம் சொல்லுவது மன்னிக்கத்தக்கது. ஆனால் நிச்சயமாக மேலானவர், சாதாரண மனிதனை விட அதிலும் பாவ மனிதனைவிட மிக மேலானவர். அவர் பாவிகளுக்கு விலகினவராகவும் பரிபூரண மனிதனாகவும் காணக்கூடாத தேவனுடைய தற்சொருபமும் சாயலுமாக இருந்தார் என்பது நிச்சயமே.

“நாம் விரும்பத்தக்க அழகு அவரிடத்தி-ல்லை”

“இளங்கிளையைப் போலவும், வறண்ட நிலத்தி-ருந்து துளிர்க்கிற வேரைப் போலவும் அவனுக்கு முன்பாக எழும்புகிறார்; அவருக்கு அழகுமில்லை, சௌந்தரியமுமில்லை; அவரைப் பார்க்கும்போது நாம் அவரை விரும்பத்தக்க ரூபம் அவருக்கு இல்லாதிருந்தது. அவர் அசட்டை பண்ணப்பட்டவரும், மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவரும், துக்கம் நிறைந்தவரும், பாடு அனுபவித்தவருமாயிருந்தார். அவரைவிட்டு, நம்முடைய முகங்களை மறைத்துக் கொண்டோம். அவர் அசட்டை பண்ணப்பட்டிருந்தார். அவரை எண்ணாமற் போனோம்.” - ஏசா. 53:2-3

சிலர் அவரை பாவி என்றும், அதனால் அவருடைய முகம் குரூரமாக இருந்ததென்றும், அதனால் அவர் பாவிகளி-ருந்து வேறுபட்டவர் அல்லர் என்றும் நினைக்கத் தலைப்பட்டனர். அதனால் அவர் பாவத்தில் பங்கு பெற்றவர் என்றும், அதன் மூலமாக கிடைக்கும் தண்டனைக்கு உட்பட்டவர் என்றும் நினைக்கின்றனர். இதுவே வேதாகம கருத்து என இவர்கள் தவறாகக் கூறுகின்றனர்.

முழு வேதாகமக் கருத்துக்கும் இது ஒத்துவராத கருத்தாகையால் நாம் இதனை வன்மையாக மறுக்கிறோம். இதை வேத ஆதாரங்களோடு ஒப்பிட்டு சரியான காரணத்தைக் காண விரும்புகிறோம். வேதாகம கொள்கைகளுக்கு முரண்படாமல் சரியான கருத்தை சரியான விளக்கத்தோடு எடுத்துக் காண்பிக்க இயலும்.

பலவகையான கண்ணியம், அழகு, சாந்தம் ஆகியவை பலதரப்பட்ட மக்களுக்கு வெவ்வேறாகத் தோன்றும். ஒரே மனிதருக்கு பலவகையான சந்தர்ப்பங்களில் வெவ்வேறாகத் தோன்றும். நாட்டுப்புற மக்களுக்கு எது கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்கின்றதோ அது நகர்ப்புற மக்களுக்கு அழகில்லாததாய் தோன்றும். நாட்டுப்புற மக்களுக்கு இந்திய படைவீரர் அணிந்திருக்கும் ஆடையிலுள்ள அணிகலன்களை பற்றிக்கூறினாலே மிகவும் பிடிக்கும். குத்துச்சண்டை வீரர்களுக்கு அவர்கள் வெற்றிக்கு தரும் விருதுகள் கலை நுணக்கமானவைகள். அநேகருக்கு முன்பு அடங்காத காளையை அடக்கும்போது கைத்தட்டல் ஆரவாரத்துடன் பாராட்டுவது பலருக்குப் பிரியமானது. காலத்திற்கும், சந்தர்ப்பத்திற்கும் நிலைமைக்கும் தகுந்தவாறு கருத்துகள் மாறுபடுகின்றன. கிறிஸ்துவின் முதல் வருகையானது யூதர்கள் எதிர்பார்த்த கருத்துக்களின்படி வேதாகமத்தில் சொல்லப்படவில்லை. இதன் காரணமாகத்தான் பிலாத்துவும் கூட இயேசு கிறிஸ்துவை யூதர்களுக்கு வெளிப்படுத்திக் காட்டும் வண்ணமாக “இதோ இந்த மனிதன்” என்றான். ஆனால் அதே மனிதனைப் பார்த்துத்தான் யூதர்கள் அவரை, “சிலுவையில் அறையும், சிலுவையில் அறையும், எங்களுக்கு ராயனைத் தவிர வேறு இராஜா இல்லை” என்று கத்தினார்கள்.

இயேசு முதலாம் வருகையின்போது யூத இராஜ்யம் ரோம இராஜ்யத்தின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்தது என்பதையும் அறுநூறு வருடங்களாக “புற ஜாதிகளால் யூதர்கள் மிதிக்கப்பட்டிருந்தனர்” என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு என்பவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தின்படி அதற்குப் பின் வந்த தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாராலும் தொடர்ந்து முன்னுரைக்கப்பட்ட படியும் மோசையைப் பார்க்கிலும் மிகப்பெரிய நியாயப் பிரமாணிகளும், யோசுவாவைப் பார்க்கிலும் உன்னத

தளபதியானவரும், தாவீது, சாலமோனைப் பார்க்கிலும் மிகப்பெரிய இராஜாவான தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவரை தேவன் குறித்த காலத்தில் அனுப்புவார் என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். யூதர்கள் தங்கள் கருத்துப்படி மேசியா வருவார் என்று காத்திருந்தனர் என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இஸ்ரவேலர் மட்டுமல்ல, அனைத்துலக மக்களும் மேசியாவை எதிர்பார்த்திருந்தனர். இயேசு தன்னை மேசியா என்று அறிவித்தபோது, அவரது அறிமுகம் அவர்களுடைய கர்வத்தையும் அகந்தையையும் வெட்கப்படுத்தியது. அவர்கள் தங்கள் முகத்தை அவருக்கு விரோதமாக மறைத்துக் கொண்டனர், முதுகையே காண்பித்தனர். விசேஷமாக அந்த நாட்டையே நடத்தி வந்த பெரிய தலைவர்களும் தேசாதிபதிகளும் காண்பித்த வழியைப் பொது ஜனங்கள் பின்பற்றினர். (லூக்கா. 3:15)

மிகப்பெரிய தளபதியாகவும், நியாயப் பிரமாணிகளாகவும், மாபெரும் சர்வாதிகாரியாகவும் உள்ள மிகப்பெரிய தலைவராக எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். முழு இராஜ கெம்பீரமும், கர்வமும், தான் என்ற அகந்தையும், பேராசையும், சொல்-லும் செய-லும் செருக்குள்ளவரையே தங்கள் இரட்சகராக எதிர்பார்த்தனர். தங்களுக்கு இராஜாவாக வருபவர் இப்படிப்பட்ட குணங்களை உடையவராயிருந்தால்தான் அகில உலகினையும் வெல்ல முடியும். அப்படி அகில உலகையும் அடக்கியாண்டு இஸ்ரவேலை உன்னத நிலைக்கு கொண்டுவர முடியும் என எண்ணியிருந்தனர். இப்படிப்பட்ட கர்வமுடைய, எவரையுமே மதிக்காத, அரக்க குணங்கொண்ட ஏரோதுவை, ரோமப் பேரரசு யூதர்களுக்கு இராஜாவாக நியமித்திருந்தது. அவர்கள் இந்த எண்ணம் கொண்டதற்குக் காரணமே, இப்படிப்பட்ட குணங்களையுடைய ரோம இராஜாக்கள், நூற்றுக்கதிபதி, அதிபதிகள் ஆகியோர்களை ஏற்கனவே சந்தித்திருக்கின்றனர். அவர்களுடைய கற்பனையின்படி, இத்தகைய ஆணவ குணங்களை ஒருமிக்கயுடையவன்தான் உரோமப் பேரரசனாக இருக்கமுடியும். இதி-ருந்து அவர்கள் அடிப்படை கருத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு, தாங்கள் எதிர்பார்த்திருந்த மேசியா, இப்படிப்பட்ட குணங்களை இன்னும் அதிகமாக கொண்டிருப்பார் என்றும், தேவசமூகத்தி-ருந்து வருவதைக்

குறிப்பிட இன்னும் அதிக கவுரவத்தையும், கனத்தையும் மகிமையையும் உடையவராயிருப்பார் என்றும் எதிர்பார்த்தனர்.

இப்படிப்பட்ட எதிர்பார்ப்பில் ஆடம்பரமே இல்லாத எளிமையும், தரித்திரத்திலும் வந்த நசரேயனாகிய இயேசுவை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவே முடியவில்லை என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் மேசியாவோ, ஆயக்காரர், பாவிசு, ஏழைகளுடன் கலந்திருப்பவராய் காணப்பட்டதோடு, அகில உலகையும் வெல்ல வைத்திருந்த ஒரே ஆயுதம், அவருடைய “வாயின் பட்டயமாகிய தேவ வசனமே.” இந்த குணங்களையுடைய ஒருவர், அவர்களுக்கு மேசியாவாகவும், யூத இராஜாவாகவும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டபோது, அவர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு நேர் மாறாக இருந்ததால், தங்கள் முதுகை அவருக்குக் காட்டினதில் ஆச்சரியமில்லை. நீண்டகாலமாக, அவர்கள் கற்பனையின்படி எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, அவர் எளிமையாக வந்தது அவர்களுக்கு பெருத்த, பயங்கர ஏமாற்றம் உண்டாயிற்று, எனவே அவரை “யூதர்களின் ராஜாவாக” ஏற்றுக் கொள்வதை பெருத்த அவமானமாகக் கருதினர். அவர்கள் கூறியதாவது: நாங்கள் எதிர்பார்த்த ஒரு போர் வீரன் குணமோ, தளபதியின் குணமோ, அடக்கியாளும் தன்மையோ அவரிடத்தில் துளியும் இல்லை. நாங்கள் விரும்பிய கண்ணியம், கட்டழகு, தோற்றப் பொருள் எதுவும் அவரிடத்தில் இருக்கவில்லை. அதனால் நீண்டகாலமாக எதிர்பார்த்திருந்த நம்முடைய தேசத்தின் தேவைக்கேற்ற, பொருத்தமான போர் வீரன், ராஜதந்திரி மற்றும் ராஜாவுக்குரிய சிறப்பியல்புகள் எதுவுமே அவரிடம் இல்லை. ஆம், இவர்களுையொத்த ஒரு வகுப்பார் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையை பாரம்பரிய மூதாதையர்களின் நம்பிக்கையின்படி எதிர்பார்ப்பது சரி என்று நினைக்கின்றனர். நேர்மையாகவும் கருத்துடனும் வேதத்தை ஆராய தவறிவிட்டனர். அப்படி ஆராய்ந்திருந்தால், அவர்கள் இரட்சிப்புக்கேற்ற ஞானவான்களாயிருப்பார்கள்.

“நாம் விரும்பத்தக்க ரூபம் அவரிடத்தில்லை” என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசி சொன்னது, இங்கு எவ்வளவு பொருத்தமாகக் காணப்படுகின்றது. அவர்கள் விரும்புகிற வண்ணமாக அவருடைய தோற்றம் இருக்கவில்லை. தீர்க்கதரிசு நிறைவேறுதல்கள் என்று

ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சரித்திர உண்மைகளுக்கு இசைவாக தீர்க்கதரிசுனத்தை அர்த்தம் கூறுவதும் விளக்கம் கூறுவதும் இசைவற்றதாயிருக்கும். மேசியாவின் பரிசுத்தத்தைக் குறித்து சொல்லப்பட்ட பரிசுத்தரும், மாசற்றவரும், கலங்கமற்றவரும், பாவிசுக்கு விலகின வரும் என்பவைகளும், உலகின் பாவங்களை சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி என்பதும் தர்க்க சாஸ்திரத்திற்கு முரணானதாயிருக்கும்.

குரூரமாய் மாறிய அவருடைய முகத் தோற்றம்

- ஏசா. 52:14 -

இங்கேயும் அவருடைய தோற்றத்தைப் பற்றிய கருத்தைத் தெரிவிப்பதில், தவறான மொழி பெயர்ப்பைக் கையாண்டுள்ளனர். அலட்சியமாகப் படிப்பவர்கள் கூட ஒருவருடைய முகம் குரூரமாக மாறுவதற்கு தவறான ஒழுக்கம், வியாதி, விபத்து ஆகியவையே காரணம் என்று அறிவார்கள். இவர்கள் கூட மனுஷனைப் பார்க்கிலும் நம்முடைய ஆண்டவருடைய முகப்பார்வையும், மனுபுத்திரரைப் பார்க்கிலும் அவருடைய ரூபமும் இவ்வளவு அந்தக்கேடு அடைந்தது என்பதை உணர முடியாதவர்களாயிருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட அறிக்கையில் எதோ குறை இருக்க வேண்டும். “இதோ இந்த மனிதன்” என்று பிலாத்து ஜனங்களிடம் காண்பித்தது இப்படிப்பட்டவரையல்ல, அவர்கள் தாவீதின் குமாரன் என்றும், பலவந்தமாக அவரை ராஜாவாக்க வேண்டும் என்றும் கூறியது இப்படிப்பட்டவரையல்ல. மேலும் அவருடைய எலும்புகளில் ஒன்றாகிலும் முறிக்கப்படுவதில்லை என்ற உறுதியை வேதம் தரவில்லையா? இப்படிப்பட்ட தீர்க்கதரிசுன வார்த்தைகள் எப்படிப்பட்ட நல்ல மாற்றத்தை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. வேதாகம வரலாற்றுக்குப் பொருந்துகின்ற அவருடைய பரிசுத்த தன்மை, தூய்மை காரண காரியங்களுடன் இசைவாக ஆதாரப்பூர்வமாக எடுத்துக் காண்பிக்கப்படுகிறது.

“அவருடைய விகாரமான தோற்றத்தைக் கண்ட அநேகர் அவரைக் கண்டு பிரமிப்படைந்து போலவே, அவர்கள் எதிர்பார்த்த படி வராததினால் அவரைக் காணும்போது பிரமிப்படைவார்கள்.” அவருடைய முதலாம் வருகையில் அவரைப் பரிசுசம் செய்து

அவருக்கு கேடு செய்தவர்களையும், குத்தினவர்களையும், குட்டினவர்களையும் அவர் பொறுத்துக் கொண்டார். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தமது வல்லமையான இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கும்போது பதிலுக்கு பதில் தீங்கு செய்யாமல் சகிப்புத் தன்மையோடு அவர்களையும் ஆசீர்வாதிப்பதால் அவருடைய செயல்பாட்டைக் கண்ட யாவரும் அவரைப் பற்றி பிரமிப்படைவார்கள். (எபி. 12:3)

“அவர் நிமித்தம் இராஜாக்கள் தங்கள் வாயை மூடுவார்கள்; ஏனெனில் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படாதிருந்ததை அவர்கள் காண்பார்கள்; கேள்விப்படாதிருந்ததை அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.” (யாரும்கேள்விப்பட்டிராத நல்ல முன்மாதிரியான ஞானத்தை அப்பொழுது அறிவார்கள்) (ஏசா. 52:15) தனக்குக் கீழ் உள்ள பிரஜைகள் நன்மையை பெற வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்திற்காக, அவர்களிடமே அநீதியையும் அக்கிரமத்தையும், அவமானத்தையும் சகிக்கக்கூடிய தன்மை எந்த உலக மாமன்னர்களிடமும் காணமுடியாத ஒன்றாகும். அவருடைய சிநேகம் “எந்த சகோதரனுடைய சிநேகத்தைப் பார்க்கிலும் உன்னதமானது” என்பது சத்தியமே. எனவே குறித்த காலத்தில் எல்லாரும் பிரமிப்படைவதில் வியப்பில்லை.

நம்முடைய அருமையான மீட்பரின் முகத்தில் மனிதர்களின் துன்பத்தின் சாயல் நிச்சயமாய் பதிந்திருந்தது என்பதில் எவ்வளவும ஐயமில்லை. ஏனெனில் அவர் மனித பலவீனங்களை அனுதாபத்தோடு உணர்ந்து அவருடைய உள்ளத்தையும் தொட்டதால் அவரே அவைகளை எற்றுக் கொண்டார். கல்வாரியில் அவர் தன் ஊழியத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கும் வரையில் இந்த முத்திரை பதிந்திருந்தது. உடல் உறுப்புக்கள் எந்த அளவுக்கு மிக அழகாக நேர்த்தியாக மிருதுவாக இருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்கு வருத்தம், தொல்லைகளின் முத்திரை வெகு ஆழமாகவும், அதிகமாகவும் பதியும் என்பதை மறக்கலாகாது. மனித வீழ்ச்சியில் நாம் பங்கேற்றபடியால் மனிதனுக்கு நேர்கின்ற சாபம், பாவம், நோய், துன்பம், உரிமையிழந்ததினால் வரும் பாதிப்புகள், இடைவிடாத சாபத்தினால் தொடர்கின்ற தொல்லைகள் ஆகியவைகளை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் பாவமே செய்திராத, பரிபூரணமும்,

பரிசுத்தமும் நிறைந்தவர் பாவத்திற்கு விலகினவர், பாவ பழக்கமே இல்லாதவர் பாவத்திற்குரிய தண்டனையை அனுபவிப்பது எத்தனை மடங்கு அதிகமான தண்டனையாயிருக்கும்.

நம்முடைய அன்றாட வாழ்விலும் நாம் இப்படிப்பட்ட அனுபவங்களை அடைகின்றோம். ஆடம்பர செல்வ செருக்கிலே இருக்கும் ஒருவன் ஒரு சேரிக்குச் சென்றால், அங்குள்ள வறுமையின் அடையாளங்கள், அசுத்தம், துர்நாற்றம், பேரிரைச்சல், பரிதாபமான அங்ககீனர்களின் ஓலம், முனகல் ஆகியவற்றையெல்லாம் கண்டு கேட்கும்போது அவர்கள் இருதயம் எவ்வளவு பாதிப்புக்குள்ளாகும் என்பதை உணரலாம். இவைகளையெல்லாம் அவர் காணும்போது மனம் தன்னை அறியாமல் பரிதாபப்பட்டு, இவர்கள் இப்படி வாழ்வதைவிட மரணமே அவர்களுக்குப் பாக்கியமாகத் தோன்றும். இவ்வாறாக தனிப்பட்ட சிந்தனையில் மனதை செலுத்திக் கொண்டிருக்கும்போதே, சிறுவர்கள் உல்லாசமாக விளையாடிக் கொண்டிருப்பதையும் அவன் கண்கள் பார்க்கிறது; சலவை செய்பவர் பாடுவதையும், ஒருவன் திருப்தியடைந்தவனாய் நாளேட்டை வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறதையும், ஒரு சிறுவன் பழைய இசைக் கருவி ஒன்றை மீட்ட முயற்சி கொண்டிருக்கிறதையும் காண்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் பழக்கப்பட்டவர்களுக்கு இவைகள் எந்த வித பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தாது என்பதையும் இதைப்பற்றி அறியாதவர்களுக்கு பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் இதன் மூலம் அறியலாம்.

இந்த பாடம், வருத்தமும் பாவமும் நிறைந்த பூமியின் நிலைமையைப் பற்றிய நமது ஆண்டவரின் கருத்துக்கும் நமது கருத்துக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை சிறதளவே விளக்குகிறது. பூரணராக இருந்து பரலோக மகிமையை விட்டு, தம்மைத் தாமே தாழ்த்தி மானுடரின் துன்பத்தில் பங்கு பெற வந்த இரட்சகர், “பிரசவ வேதனைப்படுகிற சிருஷ்டிகளாகிய” நம்மைக் காட்டிலும் அதிகம் துன்பப்படுவார். நம்முடைய துன்ப துயரங்களையெல்லாம் அவர் எற்றுக் கொண்ட போது தெய்வீகத் திருமுகம் ஒளியை இழந்து, அழகையுமிழந்ததில் வியப்பென்ன! பூமியின் உபத்திரவரங்களுக்கெல்லாம் தன்னை கையளித்து, மனிதனின் பலவீனம் நோய்களை தானாக வ-ய ஏற்றுக் கொண்டு தன்னுடைய

பலம், ஜீவன், வல்லமை எல்லாவற்றையும் தத்தம் செய்ததால் மனித குமாரனுடைய சாயல் ஆழமாக பதிந்திருந்தது. இருந்தபோதிலும் அவர் ஏன் இப்படி செய்தார் என்று நாம் கேட்பதற்கில்லை. அவர் பரிசுத்தாவியால் நிரப்பப்பட்டு, அவருடைய பிதாவிடம் இடைவிடாமல் தொடர்பு கொண்டு, தேவனுடைய பார்வைக்குப் பிரியமானதை எப்பொழுதும் செய்தார். இது நமது இரட்சகரின் முகத்தில் சாந்தமான சாயலைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். பிறகு அது அவருக்கு சந்தோஷமும் துன்பமும், வருத்தமும் சமாதானமும் சேர்ந்த நிலைமையைக் கொடுத்திருக்கும். தேவனுடைய திட்டத்தை அறிந்ததினால், தான் படும் பாடுகளினால் தனக்கு மட்டும் ஆசீர்வாதமாக இராமல், அனைத்து மக்களுக்கும் ஆசீர்வாதத்தை கொண்டு வரும் என்று உணர்ந்து, பாடுகளை சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொண்டார். மனிதனுடைய துன்பங்கள், வியாதிகள் ஆகியவற்றை ஏற்றதன் மூலம் இவருடைய முகப் பொ-வு பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதோடு தாம் எப்பேர்ப்பட்ட மீட்பைக் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்ற நம்பிக்கையும், விசுவாசமும் அவருடைய முகத்தில் தோன்றியதால் எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானம் அவருடைய இருதயத்தை ஆட்கொண்டிருந்தது என்றறியலாம். அவருக்கு விரோதமான பாவிகளின் முரண்பாடுகளுக்கு மத்தியில் அது அவருக்கு எப்பொழுதும் களி கூறக்கூடிய உள்ளத்தைக் கொடுத்தது.

“பதினாயிரம் பேர்களில் சிறந்தவர்”

பாவமும், பொறாமையும், வெறுப்புடைய இருதயமும் கொண்ட விழுந்துபோன சபாவத்திற்கு நன்மை, அழகு, சத்தியம், அன்பு ஆகியவை வெறுக்கத்தக்க குணங்களாயின. அதில் அழகு இல்லை, விரும்பத்தக்கது இல்லை. நமது கர்த்தர் இந்தக் கருத்தை அற்புதமாக வ-யறுத்திக் காண்பிக்கின்றார்.

“ஒளியானது உலகத்திலே வந்திருந்தும் மனுஷருடைய கிரியைகள் பொல்லாதவைகளாயிருக்கிறபடியினால், அவர்கள் ஒளியைப் பார்க்கிலும் இருளை விரும்புகிறார்கள். பொல்லாங்கு செய்கிற எவனும் ஒளியைப் பகைக்கிறான், தன் கிரியைகள் கண்டிக்கப்படாதபடிக்கு, ஒளியினிடத்தில் வராதிருக்கின்றான்.”

யோவா. 3:19

மகிமையுள்ள அன்பின் அருள் பிரகாசத்தை சில நேரங்களில் தீய நெஞ்சம் வெறுத்து அவமாக்கி விடுகிறதை சித்திர விளக்கமாக மேலும் காண்போம். அருள் பிரகாசமான இயேசுவின் முகத்தைக் கண்ட யூதர்கள் கூட “அவனை சிலுவையில் அறையும்” என்று குரூரமாகக் கத்தினார்கள். இத்தகைய அவமானம் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு மாத்திமல்ல; அவரைப் பின்பற்றி வர மனதாயிருக்கிற யாவருக்கும் உண்டாகியிருக்கும். சத்தியத்தினிமித்தம் இரத்த சாட்சியாக மரித்த ஒவ்வொருவரையும் இப்படியே அவமானப்படுத்தினார்கள் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். தாங்கள் எவ்வளவாக அவமானப்பட்டும், அவமானப்படுத்தியவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்கிறவர்களுடைய மனோபக்குவம் எவ்வளவு உன்னதமானது? முதல் கிறிஸ்தவ இரத்த சாட்சியாகிய ஸ்தேவான் கல்லெறிந்து கொல்லப்படும்போது, அவனும் இயேசுவைப் போல சாட்சியாக கல்லெறிந்தவர்களுக்காக ஜெபித்தான். அப்போது அவனுடைய முகம் தேவதூதனுடைய முகத்தைப் போல அழகாகப் பிரகாசித்தது.

“ஆலோசனை சங்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்த அனைவரும் அவன் மேல் கண்ணோக்கமாயிருந்து, அவன் முகம் தேவதூதன் முகம் போ-ருக்கக் கண்டார்கள்.” (அப்.6:15) அவர்களுடைய இருதயக் கடினத்தினிமித்தம் தேவதூதனைப் போன்ற பிரகாசமான முகத்திற்கு கருணை காட்டுவதற்குப் பதிலாக கொடுமை காட்டினர். துன்ப வேளையில் இயேசுவின் முகம் பிரகாசமுள்ள தேவதூதனின் முகச் சாயலுக்கு ஒப்பாயிருந்தது. ஸ்தேவானின் முகம் சற்று குறைவாக பிரகாசமுள்ள தேவதூதனின் முகத்தைப் போ-ருந்திருக்கும். ஆனாலும் ஸ்தேவான் தங்களுக்காக பிதாவிடம் அற்புதமாக வேண்டிக் கொண்டதைக் கூட பொருட்படுத்தாமல், “ஒருமனப்பட்டு அவன்மேல் பாய்ந்து அவனை கல்லெறிந்தார்கள்.” இதைவிடக் உருக்கமாக இயேசு தன்னை நிந்தித்தவர்களுக்காக வேண்டிக் கொண்டபோதிலும் அவர்கள் அதை அலட்சியப்படுத்தி, அவரை சிலுவையில்லறைவதையே அவர்களது குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தனர்.

“அவர் எல்லாராலும் நேசிக்கப்படத்தக்கவராக இருந்தார்.”

• • •

“கந்தாவே, வானங்கள் உமது மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது; எல்லையற்ற விண்வெளியின் அனைத்து பகுதியின் மூலமாக. எழும்பிய உள்ளம் வெளியே சுற்றித்திரிகிறது, அங்கே உமது வல்லமையையும் ஞானத்தையும் காண்கிறது.

“இயற்கையின் அதிசய பிரமாணங்களின் ஆசானே, அதன் மகிமையான கிருபைகளின் பாதுகாவலரே, எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிகாரணராகிய உம்மை நாங்கள் வாழ்த்துகிறோம். உமது வழிகளை இங்கே காண்பதில் சந்தோஷம் கொள்கிறோம்.

“இப்போது உமது மகிமையை விசுவாசத்தால் நாங்கள் காண்கிறோம்; உமது ஞானத்தையும், அன்பையும் கிருபையையும் நாங்கள் காண்கிறோம்; குனிந்து, உம்மை புகழ்ந்து, ஆராதிப்பதில் உமது மகிமையான முகத்தைக் காண ஆவலாயிருக்கிறோம்.

“கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாம் பூரணப்படும்போது - பூலோகத்திலுள்ளவைகளும், பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் - வானங்களும் பூமியும் பூரணப்பட்டிருப்பதாக என்றென்றைக்கும் கொடுக்கப்பட்ட உமது மகா புகழ்ச்சியினால்.”

அ அ

அத்தியாயம் 8

ஒப்புரவாகுத-ன் மார்க்கம் தேவனுடைய பரிசுத்தஆவி

பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை-இப்பொழுதும் ஆயிர வருட யுகத்திலும்-பரிசுத்த ஆவிக்கு பலவிதமான விளக்கப் பெயர்கள், “அன்பின் ஆவி,” “சத்திய ஆவி” முதலானவை - எதிர் மாறாக, “அசுத்த ஆவி,” “வஞ்சக ஆவி,” “பயத்தின் ஆவி” முதலானவை-பிரதிப்பெயர்ச் சொல் பயன்படுத்துதல்-ஆவி என்ற வார்த்தையின் உட்பொருள்- “தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்”-“பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை”-பரிசுத்த ஆவியின் வரங்கள்-வல்லமையை அல்லது பரிசுத்த ஆவியை மாற்றுதல்-ஆவி அளவுடனும், ஆவி அளவில்லாமலும்-உலகத்தின் ஆவி, அந்திகிறிஸ்து-இதற்கும் பரிசுத்த ஆவிக்கும் உள்ள போராட்டம்-ஆவியின் போராட்டங்கள் பரிசுத்த வான்களுக்குள்ளேயும் புறம்பேயும்-பொறாமையை இச்சிக்கிற ஆவி-ஆவியின் போதனை-தேற்றரவாளன், பாரகிளேடோஸ்-அவர் உங்களை எல்லா சத்தியத்துக்குள்ளும் முழு ஒப்புரவிற்குள்ளும் வழிநடத்துவார்-அற்புத வரங்கள் நின்றவுடன் ஆவியின் மேற்பார்வை இராது.

“எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினாலே நடத்தப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்கள்... அப்பா, பிதாவே என்று கூப்பிடப்பண்ணுகிற புத்திர சமீகாரத்தின் ஆவியைப் பெற்றீர்கள். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று ஆவியானவர்தாமே நம்முடைய ஆவியுடனே கூடச் சாட்சிகொடுக்கிறார்.” ரோம 8:14-16

“அதற்குப் பின்பு நான் மாம்சமான யாவர் மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்.” - யோயேல். 2:28.